

CE GĂSIM ÎN ACEST NUMĂR?

Partea a III-a
Reguli, bullying, cyberbullying,
sancțiuni și pedepse
Judecător - Cristi Danileț

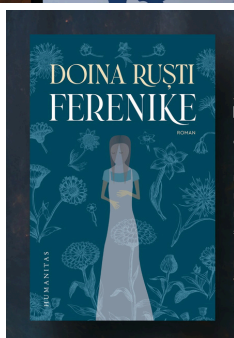
Vocabular

Să cunoaștem termenii!

Partea a II-a

Interviu cu Ana Stănescu -
președinta PlaYouth

Craiova culturală: lansare de
carte „Ferenike” de Doina Ruști
”Văduva plătește dublu” de
Gabriela Gheorghisor

Educație financiară

Jocuri QR codes

Recenzie de carte

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

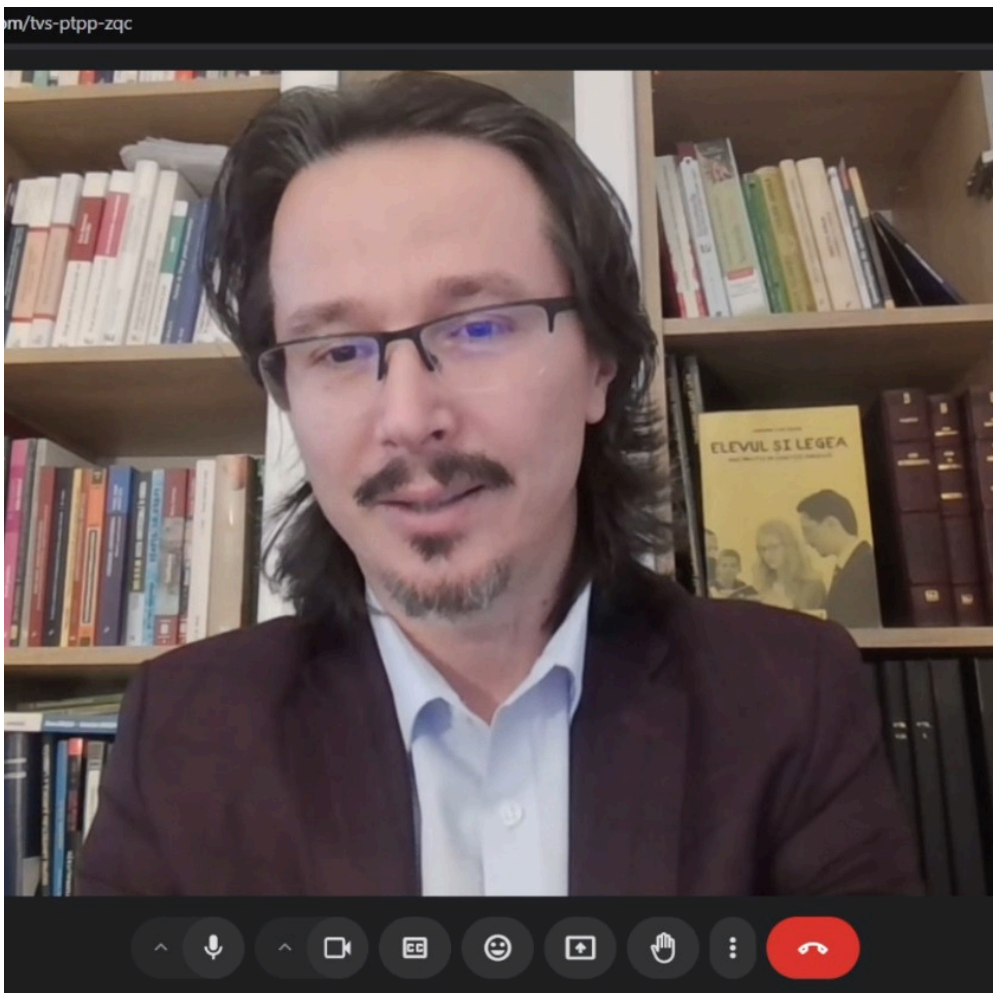
Partea a II-a

Reguli, bullying, cyberbullying, sancțiuni și pedepse

Păpălău Loredana
Pîrlac Eugenia Nicoleta

Loredana: D-le judecător ce este libertatea? De ce este ea prețioasă și, din nou, unde este limita? Există limite în exercitarea dreptului la libertate?

Cristi Danileț: Libertatea este cel mai prețios dar pe care îl avem. În lipsa libertății am fi sclavi. Iar sclavul este un obiect, poate fi vândut, cumpărat, bătut, înfometat, abuzat. Iar noi nu vrem să fim sclavi, vrem să fim oameni liberi. Dar libertatea, cum v-am spus mai devreme, este ca o monedă cu două fețe: pe de o parte avem drepturile, adică ce putem face, și vă spun acum, puteți face orice vreți voi, iar pe de

altă parte avem responsabilitățile, adică ce nu avem voie să facem – nu avem voie să facem nimic din ce le poate face rău celorlalți. Libertatea mea se întinde până acolo unde întâlnește libertatea ta – aceasta este toată filosofia vieții. Vă dau un exemplu, în articolul 30 de Constituție spune că Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin

alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. Deci orice gând am eu în cap, orice opinie, eu pot să îi dau drumul în afara mea. De exemplu, tu poți spune această întâlnire cu Cristi Danileț a fost un dezastru. Foarte bine. Este opinia ta. Nu deranjează pe nimeni. Dar, tot același articol din Constituție spune că libertatea ta de exprimare nu poate să dăuneze demnității sau reputației altei persoane nu ai voie să mă defăimezi.

freedom

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

De asemenea, nu poate atinge viața mea privată, nu ai voie să comunici public numărul meu de telefon, sau adresa mea de e-mail sau nu ai voie să îmi faci o poză să o publici fără voia mea. Scrie în Constituție. Nu ai voie să mă defăimezi. Poți să spui Cristi Danileț ține niște prostii de cursuri de educație juridică, dar nu poți să spui Cristi Danileț este un prost, Cristi Danileț este un judecător corupt. Pentru că aceasta este defăimare, îmi aduci atingere și mândriei mele sau onoarei și reputației mele. Dacă spui acest lucru în public m-ai distrus, pentru că sunt mulți oameni care vor râde și își vor schimba părerea lor despre mine. De aceea vă spuneam că orice drept are un cadru, un cadru prescris de lege. De exemplu, vrei să pleci din țară, dar în ce condiții pleci din țară dacă ești minor. Avem o lege specială care spune în ce condiții un minor poate ieși din țară, ca spune în mod expres că trebuie să ai pașaport sau să fii pe pașaportul părinților, să mergi cu un părinte sau cu o persoană împuternicită prin notariat de părinți. De exemplu dacă ai doi părinți și ieși cu unul, trebuie să ai împuternicire notarială, altfel este răpire internațională de minori. Deci iată un drept, cum este libertatea de a circula care este

blocată de un cadru în care trebuie exercitat. De exemplu dacă eu sunt părintele tău și tu vrei să ieși din țară cu celălalt părinte al tău, eu nu pot veni să spun eu nu vreau să pleci din țară cu fata noastră, pentru că acesta este un abuz și voi fi dat în judecată de părinte și judecătorul va decide în locul meu. Ai voi să faci ce este bine pentru tine, dar nu ai voie să dăunezi celorlalți.

Nicoleta: Un fapt des întâlnit în societate și printre elevi este discriminarea. Fie că vorbim

de gen, statut social, etnie, etc., există adesea diferite prejudecăți, atitudini care rănesc alte persoane, le izolează. Cum vedeți dvs. această problemă și ce putem face pentru a o evita?

Cristi Danileț: Discriminarea la școală este clar reglementată, așa cum nu ai voie să spui injurii, nu ai voi nici să dai note mai slabe cuiva, de exemplu, pentru că este de o anumită etnie, că e fată sau băiat, înalt sau slab, nu ai voie să faci diferențe de acest fel. Uite, aveam o discuție foarte interesantă

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

cu soția mea zilele trecute, eu îi spuneam că nu putem spune negru despre o persoană, pentru că se supără, iar ea mi-a spus că două persoane au intrat în magazin, ce treabă am eu cu culoarea pielii lor. Și, da, are dreptate. Nu avem treabă cu modul în care arată oamenii, dacă ești blondă sau brunetă, da, sunt multe bancuri cu blonde, pe care le spunem pentru amuzament, dar nu are nicio treabă, soția mea este blondă de exemplu, dar este foarte isteată. Cu romii de exemplu, am avut o grămadă de prejudecăți cu ei, sunt o mulțime de romi care au ajuns în funcții foarte înalte, am avut o grămadă de colegi la facultate, care au ajuns magistrați de etnie, nu am sesizat nicio diferență. Viața privată, este viață privată. Nu are rost să facem diferențieri între oameni. Eu provin dintr-o familie simplă, de muncitori. Am înțeles că sunt colegi care provin din familii de magistrați. Eu nu m-am simțit discriminat niciodată, dimpotrivă, la facultate am fost mai bun ca toți. În anul 2 de facultate am bătut 300 de colegi, cu media 10 pe linie. Am bătut 300 de colegi, printre care și fii de profesori. Toată lumea a întrebat: "Bă, cine-i Danileț ăsta, de unde a apărut?" A spus unul: "Băi, de la Vatra

Dornei, de acolo unde sunt veverițe în parc." Nici nu știau că o să mă califice. Deci oamenii sunt egali în drepturi, egali în șanse, sigur, nu o să ne placă întotdeauna de toți, nu trebuie să ne placă întotdeauna de toți, noi ne alegem cercurile de prieteni. Important e să nu râdem de ceilalți și mai ales să nu fie un dezavantaj în niciun fel și dacă putem să-i ajutăm pe unii să-i ajutăm, de exemplu. pe cei care au dizabilități locomotorii. Ei trebuie ajutați, trebuie, nu știu, poate poți să faci un semn la autobuz să-l ia și pe el sau să

meargă mai încet. Trebuie să îi ajutăm pe cei în suferință, dar în rest nu avem de ce să discriminăm. Faptul că voi aveți părul brunet acum amândouă și lung, nu înseamnă că trebuie să vă tratez altfel decât dacă mi-ar fi luat interviu două blonde cu părul scurt sau faptul că sunteți doar fete și nu ați pus și un băiat ca să asigurăm proporționalitatea. Nu mă deranjează, nu mă deranjează că sunteți fete, nu vă tratez în altfel la fel aș fi vorbit. Dar fiind fete. eu ca bărbat, mă rog, mă simt dator să fiu puțin mai atent mai

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

grijuliu, mai gentil, așa am fost eu educat de acasă. Deci, cred că nediscriminarea pe de o parte se bazează pe o intoleranță pe care o avem, ceea ce este greșit, și cred că poate fi combătută prin educație, atât de acasă, cât și la școală, dar mai ales în grupurile noastre. Fiți voi tolerante și învățați-i și pe ceilalți să fie și mai ales ajutați-i pe cei slabi întotdeauna. Cred că asta am omis să vă spun și este important: **drepturile au fost făcute pentru cei slabi.** Amintiți-vă joculețul pe care

I-am făcut cu săptămâna fără reguli. Dacă n-ar fi reguli și criminalii ăia ar ieși din pușcării, el ar începe să și facă ce vor în societate și ei sunt răi, sunt mulți, se înarmează, vă bat vă distrug, vă omoară. Ne omoară, ne distrug, ne violează și atunci noi fugim și-i lăsăm pe ei la putere și ei o să ne controleze, o să ne facă sclavi că n-o să spună: "Cristi Danileț, tu ești deștept, du-te la tribunal și fetele să meargă la școală!" Nu, nu, o să ne folosească în folosul lor și pentru ei și atunci cumva trebuie redusă puterea celui puternic și crescută siguranța celor slabi ăsta e sistemul de legi. Deci legile s-au făcut pentru cei slabi. Există o lege a copiilor pentru că copiii, ani de zile, în țara asta, au fost tratați de părinți impropriu, copiii au fost duși la muncă,

La școală copiii erau pedepsiți cu genunchii puși pe pe cojile de nucă, erau bătuți la palme cu liniarul. S-a interzis în anul 2004, s-a interzis violența școlară, s-a interzis violența domestică, există legi cu privire la nediscriminarea femeilor legi cu privire la nediscriminarea minorităților sexuale, legi cu privire la nediscriminarea romilor, avem legi o grămadă în România, o grămadă. Sunt apropo, nu v-am spus numărul, sunt 12500 de legi în România. Codul Penal și Constituția sunt doar două. Uitați-vă câte reguli există aici doar în două legi Imaginați-vă, biblioteca mea este mică, eu n-am aici decât o mică parte din legile existente

în România. Plus că acum suntem în UE și se aplică și legile de la nivelul Uniunii Europene, deci, sunt foarte multe legi doar trebuie să le cunoaștem, să nu le încălcăm și mai ales, să știm că dacă le încălcăm, cineva ne va sancționa, iar în fața judecătorului nu există scuza necunoașterii legii. Asta nu poate fi invocat pentru acest podcast.

Loredana: Noi am făcut un sondaj și am cerut și colegilor și profesorilor și părinților să ne sugereze teme de discuție pentru a ne asigura că abordăm subiecte cât Mai diverse care să răspundă întrebărilor cât mai multor

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

persoane așa că vă propun să trecem la acestea dacă sunteți de acord. Hai să vedem întrebare din partea colegilor noștri. Care este vârsta minimă de la care se poate răspunde în fața legii și pentru ce fapte se poate întâmpla acest lucru de de când da spun. Poate minorul face orice fără să fie sancționat

dacă copiezi la mate primești sancțiune de la prof, dacă bați pe cineva, te aștept la mine la tribunal. Deci tot timpul răspundem, doar că consecințele sau formele de răspundere sunt diferite, dar formele de răspundere juridică, adică când poți să ajungi în fața unui om al legii, polițist, procuror sau judecător, este 14 ani. Când părinții divorțează deja v-am spus, la 10 ani poți să fii tu adus, dar nu-i problema ta, e a părinților. Tu ești doar ajuns la noi pentru a fi consultat pentru că se consideră că ai dreptul la opinie de la 10 ani. Bine referitor la violența școlară care sunt concret faptele pentru care putem fi sancționați și în ce fel putem fi sancționați, pentru pumn, palmă inclusiv pe fese sau pe sâni fetelor. Dacă vă atinge un băiat asta e deja infracțiune, nici nu are rost să reclamați la director, veniți direct la poliție. Dacă are 14 ani este agresiune sexuală. Deci palmă, pumn, pișcătură, împingere, piedică, pentru pastile puse aiurea prin pahar și băut, dar vă spun eu, tu spuneai de violență. Da, violență fizică, inclusiv piedică pusă, nu știu, mă duc, alerg pe holul școlii și cineva îmi pune o piedică sau au skandenberg, faci skandenberg, în spatele clasei și unul îți dă mâna și ți-o

rupe. Astea sunt forme de violență școlară, ele sunt sancționate în două forme la școală: obligatoriu de către comisia care există. Comisia antiviolență din școală și au un set de sancțiuni de la avertisment, cum vă spuneam până la exmatriculare sunt prevăzute în Statutul elevului și dacă vrea victima și părinții săi, victima se poate adresa la tribunal și acum, la tribunal, vă spuneam dacă copilul are sub 14 ani.

Părinții doar plătesc bani iar dacă copilul are agresor peste 14 ani, atunci agresorul este sancționat de judecător și părinții plătesc bani. Deci în orice caz pentru o victimă la tribunal se pot obține bani, iar când agresorul are și 14 ani, îl trimitem și la închisoare dacă e cazul.

Nicoleta: Credeți că sancțiunile prevăzute astăzi de legislația în domeniul educației sunt prea aspre sau prea blânde? Este ceva ce ați schimba?

Cristi Danileț: Sunt foarte bune, dar nu sunt aplicate. La voi la

De când te naști, dacă iei jucăria frățiorului tău și mămica spune treci la colț sau du-te-n camera ta. Deja ți-au aplicat sancțiuni. Deci, ai răspuns pentru încălcarea unei reguli. Când poți să ajungi la tribunal? Ei, de la 14 ani. Asta este vârsta la care copiii pot fi aduși la tribunal pentru că psihologii din România au stabilit că mintea noastră e suficient de dezvoltată să ne asumăm consecințele faptelor, dar până la 14 ani ești dus la Direcția de Protecție a Copilului. Deci tu nu poți să faci nimic niciodată ceea ce vrei tu fără niciun fel de sancțiune. Dacă nu papi tot din farfurie te ceartă mama. Da, dacă treci pe roșu, strada primești amendă de la polițist

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

școală ia spuneți-mi, la voi la școală câte sancțiuni disciplinare s-au aplicat în ultimii cinci ani sau anul trecut? Câte aveți, câți elevi au fost sancționați? Deci nici nu avem problemă. Deci după statistica asta nu avem o problemă. Așadar regulile sunt făcute ca să fie respectate dacă vrem cu adevărat protecție, putem să discutăm împotriva violenței cât vreți, dacă nu se aplică sancțiunile. Sunt foarte bune, ele doar trebuie aplicate și ca să se aplice sancțiunile trebuie făcută o comisie că ea există, Comisia antiviolență din școală care trebuie sesizată. Adică dacă tu ești bătută de colegă, nu o bați înapoi, ci te duci și faci o reclamație în scris. Asta, documentul ăsta, este suficient să înceapă o anchetă. Fata poate să și ceară scuze, va fi avertizată, dar tot contează, dar dacă nimeni nu face nimic, se va promova din ce în ce mai mult, se va perpetua comportamentul ăsta și o să ajungă la foarte multe abateri. Deci, este foarte bună legea, doar trebuie aplicată.

Loredana: Tot mai frecvent auzim discuții pe tema consumului de droguri și alcool în rândul adolescenților și tinerilor. Ce credeți dumneavoastră că putem face în școli pentru prevenirea acestor situații?

Cristi Danileț: Păi se consumă

la școală că dacă se consumă la școală avem o mare problemă. Sunt reguli care sunt încălcate, care nu sunt respectate. Eu aș sancționa niște profesori. Acum glumesc, doar ca să vă întărit puțin. În școală nu se pot introduce obiectele de care v-am vorbit și dacă aș fi director la voi la școală unde sunt problemele astea sau la școala în care sunt probleme într-o zi, aș face un control, fără să anunț, fără să anunț control, unde am găsit droguri sunt obligat să anunț DIICOT-ul, sunt procurorii specializați în crimă organizată, pentru că copilul care are droguri asupra lui, trebuie luat imediat la interogatoriu și dacă are 14 ani este adus la mine să-l arestez la tribunal și de asemenea, indiferent de vârstă, trebuie să ne spun spună cine este dealerul, dacă ai alcool sau țigări mă interesează de unde le ai cumpărat și mă duc și închid magazinul respectiv pentru 30 de zile. De asemenea, te sancționez pe tine elev la școală potrivit Statutului elevului că ai băgat obiecte interzise, substanțe sau obiecte interzise. Legea dă voie profesorului să facă percheziție elevilor. Vi s-a făcut vreodată percheziție? Dar știți de colegi de-ai voștri care au băgat brichete în școală sau țigări sau alcool? Unde apar țigările băutura? Dacă este

liceu, de exemplu, apar și drogurile, deși eu cred că drogurile au apărut deja și la școlile generale. E foarte periculos pentru voi că un drogat poate să bage cuțitul în tine.

Eu am întâlnit cazuri de drogați, atât de sperați pentru bani, încât au început să jefuiască colegi de-ai lor să fie violenți, inclusiv am întâlnit un caz, am judecat un caz în care un copil i-a dat cu securea în cap lui taică-său, care nu-l lăsa să se ducă în oraș să-și cumpere următoarea doză de droguri și l-am judecat pentru tentativă de omor pe acest copil. Avea 17 ani, tot copil îi spunem, chiar dacă e puțin mai mare. Deci ce putem face? Afiș la ușă, nu aveți voie cu brichete și apropo de brichete. Așadar fără brichete, fără alcool, fără țigări, fără droguri, fără arme albe. În prima zi îți pun asta pe ușă, pe ușa pe care intră elevii, iar a doua zi, eventual cu un jandarm lângă mine, că pot să cer forță polițienească. Toată lumea, după ce a intrat în școală, toată lumea trece printr-un control. S-a întâmplat așa am dat ideea asta la o școală, mi-a spus directorul de acolo nu știți ce am adunat, când a deschis directoarea ușa la dulap, era un fel de arsenal acolo și vorbesc de o școală dintr-o comună. La un liceu doar a trebuit duba Jandarmeriei să fie poziționată

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

în fața porții că pauza următoare coșurile de gunoi s-au umplut de obiecte interzise. Deci dacă se vrea cu adevărat, se face, dar eu am întâlnit puțini profesori sau directori care vor sincer. Vă spun pentru că în general ei nu vor să aibă probleme. De ce credeți că ajungem în astfel de situații? Ce rol are familia în acest proces? Dar la școală desigur că elevul ăla vine cu bricheta, cu alcoolul, cu țigările, cu drogurile, cu armele, vine de acasă. Adică bănuiesc că maică-sa și taică-său știu că merge la școală și cam ce are prin haine sau prin geantă. Dacă nu știi ca părinte, cred că la un moment dat, când e copilul mai mare nu-l controlezi dar când e mai mic îl cam controlezi. Oricum, ca părinte îți dai seama că copilul tău dacă are ochii încercănați sau injectați sau vorbește incoherent sau miroase a alcool sau a droguri, dacă nu-ți dai seama, înseamnă că nu-ți pasă și din păcate avem foarte mulți părinți cărora nu le pasă, dar repet asta se întâmplă acasă când copilul a intrat într-o instituție, aici nu mai există acasă e treaba părintelui dacă respectă regulile. Vrea copilul să se drogheze, e treaba lor. Există lege care spune n-ai voie să fii consumat droguri și să vii la școală așa și mai există încălege care spune n-ai voie

să vii cu droguri asupra ta și a treia n-ai voie să vinzi drogurile sau să le dai. Deci, pentru școală e mult mai aspru decât acasă. De aceea ziceam, dacă vrem cu adevărat să facem ceva, să începem de la școală nu de la părinți, eu nu am încredere în părinți. Foarte mulți părinți sunt needucați, foarte mulți părinți au propriul lor război cu profesorii și își învață de rău copiii când merg la școală. Sincer vă spun. Foarte mulți, de aceea cred că și marea mea speranță este doar în domnii profesori, doar ei mai pot îndrepta lucrurile. De aceea voi trebuie să-i respectați foarte mult să-i sprijiniți foarte mult, statul trebuie să le tripleze salariile, vă spun de acum, triplu trebuie să aibă salariul un profesor pentru că ai un copil și vezi că ți-e greu să-l crești dar aminte să crești 20, 30 într-o clasă, dar trebuie și ei să-și asume responsabilitățile.

Nicoleta: O întrebare de la domnii profesori visează relația școală familie care de multe ori e influențată negativ de diferite discuții ce apar în spațiul public. Cum vedeți dumneavoastră această relație?

Cristi Danileț: E tocmai ce vă spuneam. Războiul ăsta este ca la un divorț, știi când tatăl și mama vor copiii și ei se bat între ei și copilul rămâne al nimănui, cam așa Aicea când

profesorii se bat cu părinții nimic bun nu se întâmplă, dovadă fiind modul în care este societatea astăzi. Deci societatea astăzi este rezultatul educației pe care părinții și profesorii l-au dat la generațiile care au trecut. Suntem mulțumiți de societate, este România țara pe care ne-o dorim, suntem în siguranță, avem tot ce ne trebuie, vrem să rămânem în ea, atunci suntem mulțumiți de sistemul de educație și de învățământ. Nu înseamnă că sunt numai probleme, am întâlnit profesori extraordinari, după cum am întâlnit profesori pe care nu i-aș pune nici măcar să educe, nu știu, un cățel dar aminte un elev. Am întâlnit părinți extraordinari inclusiv părinții mei au fost foarte buni, dar am întâlnit și părinți extrem de abuzivi, nu putem generaliza dar dacă este ceva să facem este doar prin profesori iar profesorii ar trebui să educe și părinții, ceea ce mi este greu să cred că se poate întâmpla, greu de aceea cred că astfel de întâlniri astfel de ție și răspândirea informațiilor de la voi către restul colegilor pot să pregătească și să nască o nouă generație asta ar fi extraordinar să avem o nouă generație care să fie mai educată mai tolerantă știu și mai responsabilă că tot am folosit cuvântul ăsta Dar nu

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

putem arunca vina doar pe profesori sau doar pe părinți, dar eu vă spun cea mai mare cel mai mare rol astăzi pentru un copil, îl are profesorul, nu părintele, părintele îl are, da, dar astăzi voi stați la școală mai mult decât stați acasă cu părinții. Asta e realitatea. Vă întâlniți dacă numărăm orele pe care le petreceți cu un adult la școală. Sunt mai multe decât le petreceți cu un adult la acasă în plus adultul de la școală este special instruit să vă educe primește bani pentru asta părintele nu primește bani are metode pe care să le aplice. Părintele Habar nu are că o să facă educație el o face intuitiv o Face Cum a fost și el educat sau cum o citit pe net sau pe grupul de mămică supărate de pe Facebook la școală profesorul știe exact ce să facă dar exact a fost instruit special. A făcut modul special pentru asta deci singurul profesionist în educație este profesorul de la el avem mari speranțe părintele este și el acolo important dar nu cel mai important ce credeți că se poate face atât de pe o parte cât și de cealaltă în vederea stabilirii unei relații cât mai cât mai corecte și oneste între cei doi factori dialog părinții să vină la școală să intereseze de copii profesorii să l cheme pe părinți vedeți Că de regulă vin părinții copiilor buni vin la

școală nu a celor cu probleme trebuie lecții întâlniri inclusiv cu consilierul școlii trebuie să discute și părinții și Poate cine știe din când în când și oamenii lege să participe la astfel de întâlniri Eu am fost Am fost invitat la întâlniri cu cu părinții unele au fost fost dezastruase m au că nu m au luat la bătaie părinții de acolo când le am spus că trebuie să și reducă copiii și că copiii n au voie să dea înapoi n au voie să răzbune s a ridicat o Dita mai matahală așa de bărbat și a spus cum băiatul meu să mi vină bătut înapoi de alți golani înapoi de alți golani Eu l am învățat să dea înapoi să nu vină bătut na cu o astfel de educație vă dați seama N ai ce discuta cu un astfel de de părinte ă cred că profesorii trebuie să aibă studii de Drept adică mie mi se pare ciudat să devii Prof de mat și tu nu nu știi legislație Ce faci dacă doi copii se bat în secunda doi Ce faci ă studiile de Drept nu de legislație nu înseamnă Facultate de Drept ci înseamnă un modul de legislație pe care să l înveți la psihopedagogic acel curs special pe care î fac cei care vor să devină Profi iar părinții din când în când cât o școală a părinților n ar strica module proiecte școala părinților să vă învățăm eu s vă spun că sunt mai mulți părinți care nu știu ce înseamnă asta au făcut copiii că așa fac și

animalele fac copii dar lucrul ăsta e foarte important. Copiii trebuie să fie foarte prețioși în viața noastră, iar calitatea de părinte este extraordinară.

Loredana: O altă temă propusă de cadrele didactice a fost cea a informațiilor ce vin din diferite surse mass media rețele sociale cele mai multe false eronate fake news uri neverificate etc. Ce credeți dumneavoastră despre acest fenomen? Este un fenomen incontrollabil?

Cristi Danileț: Da incontestabil vina aparține aici părinților sunt primii pentru că au permis să digitalul la copii sub 13 ani. Copilul sub 13 ani nu avea voie să aibă telefon mobil și nu avea ce să caute în rețele de socializare până la 13 ani suntem copii de la 14 ani suntem tineri părinții au fost primii vinovați și gata S au extins Asta este în toată țara nu mai poți bloca al doilea vinovat sunt profesorii care au permis copiilor să vină cu mobile la școală orice regulament școlar poate fi scris cum vrea școala Dacă eu scriu să vii cu uniformă, vii cu uniformă, nu vrei la școala asta, du-te la alta. Dacă eu ți-am spus să îmi vii fără telefon mobil, îmi vii fără telefon mobil, nu că-l ascunzi, că-l lași în dulap. Nu vii cu telefon mobil! Școala trebuia și putea să decidă lucrurile astea, a greșit. Nu a fost făcut-o la timp acum

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

mai îndreaptă lucrurile doi accesul la internet. Este foarte periculos este ca și cum am pune un copil mic Mergi pe stradă fără să explicăm regulile Da și acuma spuneți mi voi două v a spus vreun Prof de la școală sau vreun părinte Care sunt regulile de utilizare a internetului a social media, dar folosiți nu cu voia adulților din jurul vostru voi folosiți internetul bănuiesc că nu v ați cumpărat telefon mobil propriu Nu că v o dat părinții bani cred nu A da ați cumpărat voi din Ați muncit să înțeleg așa ok păi bănuți n aveți dacă n aveți bănuți înseamnă că vă dat părinții sau poate ați furat telefonul mobil Deci fetelor în momentul când avem telefon mobil e o mare responsabilitate cum ai putea pune un copil să meargă pe stradă fără să explice regulile trebuie să fii cretin și majoritatea sunt adulților sunt cretini adică proști pentru că la rândul lor nu au fost educați și Trebuie să înțelegeți lucrul ăsta eu nu am fost educat nu aveam telefon mobil pe vremea mea voi v ați născut cu telefonul când ați ieșit din ptic ați primit cadoul în telefon mobil și o telecomandă de la telefon orice generație nouă are deja asta. Noi nu pentru că și noi în prostia noastră pentru că noi n am știut lucrul ăsta să facem

V-am lăsat pe voi liberi și voi ați intrat într o lume fantastică și eu vă întreb Uite ca o provocare pentru cei care o să se uite la filmarea asta câți dintre adulții care urmăresc filmarea asta știu ce e la VPN sau dark web dacă nu știți este foarte grav este foarte grav dar vă dau o soluție întrebați vă copilul de lângă voi dacă știe ce este VPN ul sau dark web ul iar dacă copilul știe este foarte grav pentru voi adulți că nu. Știți că înseamnă copilul Vă poate educa în domeniul digital și nu voi pe el fake news urile sunt peste tot în jurul meu inclusiv despre mine citesc o grămadă de fake news uri la un moment dat mi am găsit trupul pe o femeie pe o mi am găsit capul pe o femeie pe un trup de de păpușă gonflabilă mi am găsit anunț că mi am abandonat copiii că mi a lăsat părinții muritori de foame că sunt a ce cea mai tare care circulă în zilele astea că eu sunt în Republica Moldova și lucrez pentru Maia Sandu Nu este adevărat Dar m ar onora să lucrez pentru. Un președinte de stat în Republica Moldova eu am cetățenie și a republicii Moldova dar nu sunt în Moldova mama ei de treabă sunt la Oradea vorbesc cu voi dar circulă asta și oamenii sunt atât de creduli pentru că nu știu să discearnă între Adevar și fals încât iau de bune

Ce spune unul mai mult Eu îi zic unuia că n ai voie să înjuri pe internet că așa spune legea și l arăt Constituția și îmi spune Taci din gură că eș soloist sau Eti judecător corupt sau nu știu ai lucrat cu Maia Sandu e o nebulie astăzi oamenii nu știu să argumenteze Nu știu să discearnă pentru că la școală nu se învață dialogul teoria dialogului. Apropo educația digitală nu există în în materiile pe care le Studiați la școală ceea ce e foarte grav dar există niște oing uri și există un manual de educație anti fake news anti fake news Nu este adevărat că ați primit sau ați văzut pe internet sau ați primit mesaj apasă pe clicul ăsta Da pe linkul ăsta și o să primești un premiu sau o să fii tras la sorti N ați primit ați apăsasat sau nu Eu când amit internetul prima dată am apăsasat Că n am știut ce l aia și mi am virusat calculatorul dar voi Nu însă mulți bătrâni Sunt păcăliți Păi apare unul la televizor și care spune că sunt în sucuri sunt nanocipuri și adulții îl cred nici nu verifică nici nu nici nu știu ce s alea nanocipuri dar îl cred De ce suntem așa de needucați de needucați n am fost la ora de chimie să aflu că în apa asta este H2O n am fost la ora de fizică să aflu cum să fac transmisiune nici la Psihologie n am învățat despre telepatie și

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

sunt unii care apar la televizor spun că vorbesc cu extraterestri și comunică cu Ștefan cel Mare prin telepatie lucrurile astea sunt reale pentru că oamenii ăștia câștigă adepti dar ce vă spun că mulți colegi de ai voștri de exemplu au drept adepti niște influenceri doi frați să nu le rau aici numele care sunt urmăriti că recrutează fete și le vând prin bordeluri și fac bani după ele și sunt foarte urmăriti de colegii voștri în special de băieți și l am întrebat de ce l urmăriti pe Frații eii cutare spus ne învață lucruri despre viață Dar pe mine De ce nu mă urmăriti că și eu vă am văzut și eu mi am deschis tiktok mă mai strâmb și eu pe acolo din când în când De ce nu mă urmăriti ei dar dumneavoastră nu ne învățați să facem bani unul chiar un coleg de al vostru m a întrebat Dar ce culoare are Bugati ul tău primul rând când vorbea tău ca și cum era de aceeași vârstă dar doi an nu știam ce e la bgate m am uitat pe internet e o mașină bengoasă a mașină de asta aveau Frații ăia eu nu am mașină de aia și mi a spus vezi Asta l diferența între tine omul legii și ăștia de care spui că sunt infractori ăștia își permit au Ce au de toate tu nu ai Depinde ce valori avem acasă Dacă vreți să trăiți corect cinstiți eu nu vă spun Să trăiți

V-am lăsat pe voi liberi și voi ați intrat într o lume fantastică și eu vă întreb Uite ca o provocare pentru cei care o să se uite la filmarea asta câți dintre adulții care urmăresc filmarea asta știu ce e la VPN sau dark web dacă nu știți este foarte grav este foarte grav dar vă dau o soluție întrebați vă copilul de lângă voi dacă știe ce este VPN ul sau dark web ul iar dacă copilul știe este foarte grav pentru voi adulți că nu. Știți că înseamnă copilul Vă poate educa în domeniul digital și nu voi pe el fake news urile sunt peste tot în jurul meu inclusiv despre mine citesc o grămadă de fake news uri la un moment dat mi am găsit trupul pe o femeie pe o mi am găsit capul pe o femeie pe un trup de de păpușă gonflabilă mi am găsit anunț că mi am abandonat copiii că mi a lăsat părinții muritori de foame că sunt a ce cea mai tare care circulă în zilele astea că eu sunt în Republica Moldova și lucrez pentru Maia Sandu Nu este adevărat Dar m ar onora să lucrez pentru. Un președinte de stat în Republica Moldova eu am cetățenie și a republicii Moldova dar nu sunt în Moldova mama ei de treabă sunt la Oradea vorbesc cu voi dar circulă asta și oamenii sunt atât de creduli pentru că nu știu să discearnă între Adevăr și fals încât iau de bune

Ce spune unul mai mult Eu îi zic unuia că n ai voie să înjuri pe internet că așa spune legea și l arăt Constituția și îmi spune Tac din gură că eș soloist sau Eti judecător corupt sau nu știu ai lucrat cu Maia Sandu e o nebunie astăzi oamenii nu știu să argumenteze Nu știu să discearnă pentru că la școală nu se învață dialogul teoria dialogului Apropo educația digitală nu există în în materiile pe care le Studiați la școală ceea ce e foarte grav dar există niște oing uri și există un manual de educație anti fake news anti fake news Nu este adevărat că ați primit sau ați văzut pe internet sau ați primit mesaj apasă pe clicul ăsta Da pe linkul ăsta și o să primești un premiu sau o să fii tras la sorti N ați primit ați apăsasat sau nu Eu când amit internetul prima dată am apăsasat Că n am știut ce l aia și mi am virusat calculatorul dar voi Nu însă mulți bătrâni Sunt păcăliți Păi apare unul la televizor și care spune că sunt în sucuri sunt nanocipuri și adulții îl cred nici nu verifică nici nu nici nu știu ce s alea nanocipuri dar îl cred De ce suntem așa de needucați de needucați n am fost la ora de chimie să aflu că în apa asta este H2O n am fost la ora de fizică să aflu cum să fac transmisiune nici la Psihologie n am învățat despre telepatie și sunt unii care apar la televizor spun că vorbesc cu

VOCABULAR

SĂ ÎNȚELEGEM TERMENII!

bullying:

Acțiunea sau seria de acțiuni fizice, verbale, relaționale și/sau cibernetice, într-un context social dificil de evitat, săvârșite cu intenție, care implică un dezechilibru de putere, au drept consecință atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptate împotriva unei persoane sau grup de persoane și vizează aspecte de discriminare și excludere socială, care pot fi legate de apartenența la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingeri, sexul sau orientarea sexuală, caracteristicile personale, acțiune sau serie de acțiuni, comportamente ce se desfășoară în unitățile de învățământ și în toate spațiile destinate educației și formării profesionale.

Definiție din Legea nr. 221 din 18 noiembrie 2019 pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011.

sursă: <https://dexonline.ro/definitie/bullying>

cyberbullying:

Cyberbullyingul înseamnă bullying prin folosirea tehnologiilor digitale. Se poate întâmpla pe rețelele de socializare, pe platformele de schimb de mesaje, platformele de jocuri și pe telefoanele mobile. Este vorba despre un comportament repetat cu scopul de a-i speria, înfuria sau umili pe cei vizați. Printre exemple se numără:

- răspândirea minciunilor sau postarea de fotografii jenante ale cuiva pe rețelele de socializare;
- transmiterea de mesaje supărătoare sau de amenințări prin platformele de schimb de mesaje;
- copierea identității unei persoane și transmiterea în numele acesteia de mesaje răuvoitoare cuiva.

Cyberbullying lasă amprente digitale- înregistrări care se pot dovedi utile și care pot oferi dovezile necesare pentru a putea pune capăt agresiunii.

sursă: <https://www.unicef.org/moldova/articole/cyberbullying-ce-este-%C8%99i-cum-%C3%AEi-punem-cap%C4%83t>

VOCABULAR

a recidiva

A comite o infracțiune după ce mai fusese condamnat o dată, pentru săvârșirea altei infracțiuni.

violență

Lipsă de stăpânire în vorbe sau în fapte.

Faptul de a întrebuința forță brutală; încălcare a ordinii legale.

victimă

Persoană care suferă chinuri fizice sau morale ca urmare a greșelilor sale sau ale altora ori a unor catastrofe naturale.

Persoană care suferă un prejudiciu ori o atingere a vieții, sănătății sau integrității sale fizice ca urmare a unei fapte ilicite săvârșite de altcineva.

expertiză

Cercetare cu caracter tehnic făcută de un expert, la cererea unui organ de jurisdicție sau de urmărire penală ori a părților, asupra unei situații, probleme etc. a cărei lămurire interesează soluționarea cauzei.

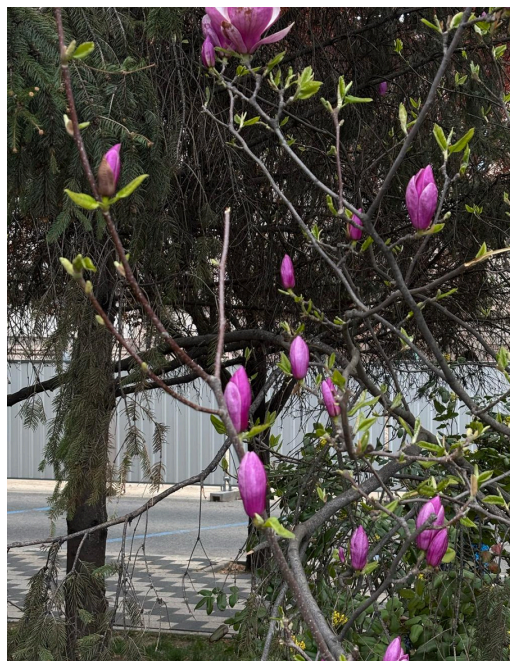
agresor

Persoană fizică sau stat care organizează sau săvârșește o agresiune.

LITERATURĂ ȘI CULTURĂ

Debut de primăvară cu magnolii, literatură și cultură la Craiova.

este un cunoscut poet, dramaturg, jurnalist și romancier român, cu o poveste de viață ce se împarte între Franța și România. Debutază în 1972 în revista Luceafărul cu poezie, iar în 1987 reușește să emigreze în Franța, unde cere azil politic. După căderea regimului comunist, în 1989, se reîntoarce în România, moment în care începe activitatea sa împărțită între cele două țări și culturi. Este multiplu premiat pentru activitatea sa, atât în țară cât și în străinătate, piesele sale fiind traduse în peste 30 de limbi. În anul 2021, Matei Vișniec a fost decorat de președintele francez Emmanuel Macron cu Ordinul Național al Meritului în grad de cavalier.

Iată, deci, de ce această întâlnire avea să se numească **Europa Est - Vest: atât de aproape și atât de departe**.

Temele principale abordate în această discuție au fost statutul României în Europa, democrația, statutul Europei și al Uniunii Europene în contextul actual, exploatarea fricilor cu privire la

migrație în Occident, șocul cultural. Matei Vișniec și-a amintit șocul cultural al românului plecat din comunism, un comunism dur, cu multe lipsuri, fără posibilitatea de a călători sau de a se exprima liber, în momentul în care pășește pe pământ francez, unde ajunge, însă, să fie respectat, să i se joace piesele pe scenele marilor teatre din Franța. De altfel, el a menționat că unul dintre lipsurile care l-au afectat cel mai mult în comunism, a fost lipsa oportunității de a călători, de a vedea lumea.

Referitor la contextul actual, Matei Vișniec a observat oportunitatea Europei de a se întări, de a se consolida și de a continua impunerea regulilor privind drepturile și libertățile individuale. El a comparat foarte interesant democrația cu o casă ce are nevoie zilnic să fie întreținută, altfel, regimurile autoritare ajung să fie mai atractive pentru public, pentru că emoția, iraționalitatea atrag. Cunoscând din interior cultura franceză, el a vorbit și despre criza migrației cu care se confruntă Franța, la fel ca alte state dezvoltate, care au dus la creșterea radicalizării și a extremismului.

Dramaturgul a vorbit cu sinceritate și modestie despre experiențele sale și a făcut o radiografie a celor două culturi, română și franceză, prin comparație, expunând punctele tari și punctele slabe, dar nu a

Luna martie a adus la Teatrul Național Marin Sorescu, din Craiova, lansarea Târgul de carte Gaudeamus, care a debutat cu o serie de evenimente culturale de excepție și care a avut ca președinte de onoare al ediției, unul dintre cei mai prestigioși și apreciați scriitori români contemporani: dramaturgul, poetul și jurnalistul Matei Vișniec.

Întâlnirile SpectActor

18.03.2025 - invitat Matei Vișniec, conferință moderată de Nicolae Coande, în sala Ion D Sârbu

Matei Vișniec (29.01.1956) s-a născut în Rădăuți, Suceava, și

TEATRU

ipsit nici o discuție aplicată pe marginea premierei piesei sale, *Țara lui Gufi*, care a avut loc pe 19 martie la Teatrul Național Marin Sorescu, și care tratează tema condiției umane în contextul opresiv al cenzurii, al îngrădirii libertății individuale, al pierderii identității în contextul unui regim autoritar.

Țara lui Gufi - o poveste personală cu... tîlc

„În urmă cu peste 40 de ani, cînd am scris Țara lui Gufi, românii nu întrezăreau nici o lumină la orizont iar deprimarea era generală. Pentru mine literatura însemna unicul spațiu de libertate, iar textele subversive singura formă de rezistență pentru ca spălarea pe creier operată de regimul comunist să nu devină totală.

Țara lui Gufi este singura mea piesă care rezistă cu încăpăținare la traducere. Au existat încercări, inclusiv din partea mea, dar se pierde prea mult din savoarea invențiilor de limbaj.

Mă bucur ca un copil bătrîn întrucît regizorul Dan Tudor „recitește” scenic această piesă a mea de tinerețe și că montarea este găzduită de Teatrul Național „Marin Sorescu” din Craiova. Scena craioveană mi-a adus, din 1989 încoace și alte bucurii. Pentru ea am scris, de exemplu, piesa Occident Express în contextul unui interesant program propus de Convenția Teatrală Europeană.

Revenind la Gufi și la povestea mea plasată într-o imaginară țară a orbilor... Sincer să fiu, niciodată, de la căderea comunismului încoace, nu mi-a fost atît de frică precum îmi este astăzi că noi forme de orbire sunt posibile. Din acest punct de vedere ceea ce scriam în urmă cu peste patru decenii rămîne perfect valabil ca mesaj: dacă nu

vom ști să deschidem ochii nu vom ști într-o bună zi cum să deschidem cușca în care ne va închide orbirea.”

Matei Vișniec

Scenografia este și ea una etraordinar de bine aleasă, griul specific epocii comuniste fiind izbitor pentru spectator, încă de la începutul piesei.

Cu toate acestea, este o piesă ce te captivează prin îmbinarea perfectă a umorului cu realismul. Totodată bogăția lingvistică este una care ajută și ea la asigurarea comicului, fiind însă și unul dintre aspectele ce fac piesa foarte greu de tradus, după cum mărturisește chiar autorul, deci, mergeți la teatru!

M.D.

Sursă: <https://tncms.ro/spectacole/tara-lui-gufi/>

Acțiunea piesei se desfășoară într-o lume fantastică, controlată de Gufi, o lume în care puful de păpădie zboară, dar nu este văzut, unde soarele, norii, culorile există, dar nu pot fi văzute de omul manipulat, până ce cineva, culmea bufonul, reușește să le ridice pleoapele să poată vedea.

DESPRE PARTENERI DE BINE

Nicoleta: Aș vrea să ne întoarcem puțin la activitatea ta. Cum crezi că ajută activitățile pe care le derulați voi la formarea copiilor? Și crezi că școlile pot sprijini în vreun fel?

Ana Stănescu: Eu cred că ajută foarte mult să le creștem încrederea de sine, pentru că noi îi lăsăm foarte mult să aleagă ei ce să facă, să fie stăpâni pe activitatea pe care o fac, nu le dăm mura-n gură. Noi îi împiedicăm să folosească ei obiectele de la chimie, adică partea administrativă, folosesc ei toate ustensilele de laborator, instrumentele de laborator.

La pictură, iarăși, trainerul le prezintă tema și ce vor face, dar nu influențează culorile pe care le aleg. Noi încurajăm cumva să se descopere pe ei și vrem să-i aducem în bucuria asta de învățare, să înțeleagă că învățarea nu e o corvoadă, e ceva foarte distractiv, e foarte interesant, e foarte util să înveți. Descoperi foarte multe lucruri învățând. Și da, știu că, na, materiile, poate anumite materii nu ne plac, dar și învățând materiile alea, descoperim ceva, ne conectăm cu ceilalți colegi, vedem cum reacționează ei, sunt percepute mai multe informații. Cele care se apropie de noi, cele pe care nu le putem apropia.

Și cred că ajutam prin accesul la informații, la resurse. În viața asta ne-am orientat către profesori și către părinți, vrem să fim empatici, să ne pese de alții, să pornim de la noi tot ce facem, să

să nu mai dăm vina pe cei din jur. Știți că tot timpul când se întâmplă ceva de genul ăsta, prima reacție care e? „Pentru că el, sau ala, sau celălalt, sau nu știu cine, sau mama, sau tata, sau bunica, au uitat, sau au făcut nu știu ce.” Nu. Noi trebuie să pornim de la noi și răspunsul să vină de la noi, de la fiecare, ce a făcut. Să nu mai dăm, să nu mai arătăm copiii cu degetul, așa, să nu mai dăm vina pe ceilalți.

Și credem că noi am reușit sau reușim să creăm contexte în care să facem schimbările astea și să apropiem și profesorii, și părinții, și elevii pentru că credeam mult că ajutând profesorii și părinții ajutam elevii, mă rog, copiii. Pentru că aceeași informație poate fi transmisă în moduri diferite și noi am vrut să schimbăm modul în care e transmisă informația și modul în care interacționăm, nu între noi,

dar și părinții între ei și părinții cu profesorii și copiii între ei.

Vedem că prin exemplele bune ajungem să influențăm și să schimbăm generații. Nu v-am spus, dar eu am avut o altă viziune, voiam să fac o școală de bune maniere. De fapt, așaam ajuns la a fi președinte PlaYouth. Și am făcut cursuri de bune maniere, făceam ateliere de bune maniere, cu mult înainte, acum o să ne pară înspăimântător poate. (râde)

Și toate cursurile pe care le-am făcut de bune maniere, le-am făcut inclusiv în centrele de plasament, le-am făcut și în sat, le-am făcut și în școli private. Și să știți că am observat același comportament la copii. Copiii nu au fost diferiți. Au perceput, poate că unele școli private au fost și mai intense decât ale școlilor de stat.

Pentru că cursul de până acum era despre dezvoltarea personală a copilului și a fiecăruia. Și vorbeam despre

EDUCAȚIE PRIN JOC & ARTĂ

subiecte cu care copiii se întâlnesc în fiecare zi, dar nu reușesc să le stăpânească, pentru că nu sunt învățați. Adică nu-i învață nimeni de ce trebuie să spună „mulțumesc”. Îi învață doar să spună „mulțumesc”.

Sau de ce trebuie să-și ceară scuze de cum reacționează copilul ăla când îi spui că, nu știu, știi, spune-o pe un ton clar, destul de accentuat. Îi învățăm să fie empatici. Cred că asta încercăm și la PlaYouth.

Loredana: Noi aici facem interviuri și pe baza cărților citite. De altfel cunoști acest lucru pentru că o parte din cărțile pe care le avem acum sunt de la voi. Ție îți place să citești? Ce cărți citești de obicei?

Ana Stănescu: Mie mi-a plăcut să citesc foarte mult. Nu mai am atât de mult timp să citesc pentru sunt, probabil, prea obosită. Dar cărțile nu sunt de la noi, sunt de fapt de la oamenii angajați în companie, ca să știți și voi, ei le-au trimis. Ei au făcut listele astea lungi și au făcut și coletele și prin ei au ajuns cărțile la voi. Noi am fost doar niște intermediari, că noi așa zicem tot timpul, noi suntem doar niște mesageri, pentru că creăm o legătură între oamenii buni cu cei care au nevoie de, um, de resurse. Îmi place să citesc, îmi place să citesc foarte mult psihologie, că v-am spus că am fost pasionată și sunt, încă sunt continuă pasionată de acest domeniu, de psihologie.

Și îmi place și filozofia, destul de mult. În ultimul timp citesc foarte multe cărți de parenting. Așa se numește călătoria de părinte, pentru că de când am devenit părinte, am realizat că am nevoie să învăț despre acest lucru. Și eu cred că, în orice faci, trebuie să înveți despre ceea ce faci. Așa că, de când am devenit părinte, am citit foarte, foarte, foarte multe cărți despre cum să fii părinte, despre creierul copilului, despre cum se dezvoltă copilul, despre ce se întâmplă în fiecare lună în viața unui copil. Și... mai puțin beletristică, că chiar nu m-am regăsit în drumul ei, ca în psihologie și în filosofie.

Pot să vă spun mai târziu cărțile mele preferate. Cartea cu care am început de filozofie este „Lumea Sofiei”. Și în cinstea ei, cumva, i-am dat numele fetei mele, Sofia. Și o altă carte care îmi place foarte mult este „Cișmigiu & Comp.”, al lui Ionel Teodoreanu. Și tot în cinstea lui am ținut și celălalt nume al fiului. Dar am foarte multe cărți care îmi plac. Mi se pare că, nu știu, dacă nu citești, nu știu cum poți să reușești în viață dacă nu citești, pentru că citirea te ajută să ai și gândire critică și să poți face alegeri în viață. Nu știu cum fac oamenii alegeri dacă nu citesc. Mi se pare că e foarte complicat să faci alegeri sau să iei anumite decizii.

Și eu când mă blochez, așa, sau am dileme, să știți că iau o carte

și citesc și mă ajută, de cele mai multe ori mă ajută să găsesc răspunsuri.

Nicoleta: În final, mi-ar plăcea să ne faci niște recomandări de lectură. Ce cărți ne-ai recomanda? Poți să ne sugerezi câteva și pentru cei mari?

Ana Stănescu: Wow! Am foarte multe cărți să vă recomand. Să mă gândesc în ce domeniu. Păi, cred că o să încep cu voi. Cred că v-aș recomanda, uh, „Micul Prinț”. L-ați citit? Mhm. L-ați citit? „Micul Prinț” e o carte pe care o recitesc de foarte multe ori. Ultima dată când am citit-o, am plecat să-mi spun, uite, asta nu mi s-a mai întâmplat până atunci. Pentru că, în fiecare etapă din viață, trăiești alte lucruri și simți altfel lucrurile pe care le citești acolo. Um, am întrebat ca lumea să fie și „Urechea lumii”, aia care îmi plăcea mie foarte mult. Um, toate, toate cărțile scrise de Cain, mi se par foarte frumoase și te învață foarte multe lucruri. Chiar dacă crede că mi se par...

EDUCAȚIE PRIN JOC & ARTĂ

Nu știu, așa că poate numai banale sau, nu știu când le citesc acum copiii, dar nu mi se pare așa o deșertăciune a noastră. Poeziile, poeziile lui Eminescu, nu știu cât se mai citesc acum poeziile, dar poeziile sunt foarte, foarte, foarte importante. Cărțile lui Călinescu, iarăși le recomand tuturor. Um, mai gândesc ce mai citeam când eram mică. Ne uitam la aventurile lui Huckleberry Finn, nu știu de e, dar m-a prins cartea asta, nu mint, ne uitam și le citeam, poate mi-a rămas ceva de acolo, a fost, a fost ceva ce m-a atras.

„Tată bogat, tată sărac”. E o carte pe care vă recomand să o citiți. Pentru ceilalți mai mari, pentru adulți, um, „Omul în căutarea sensului”. E o carte etică, e mai recomandată unui profesor și am citit-o de multe ori. Pentru adulți, ce altă carte? Nici nu știu ce-mi vine în minte. Pentru părinți aș putea să recomand acum foarte multe cărți, pentru că am citit, pentru că ne-au modelat. „Părinți liniștiți, copii fericiți”, sau „Părinți liniștiți, frați fericiți”. E o serie foarte frumoasă. Acum timpul nu e foarte mult alocat. Dar e foarte frumos să mai revin către voi cu recomandări și pentru adulți.

Noi citim foarte mult. Pentru copii citim o carte. Copiii au o bibliotecă foarte mare și... Ceea ce recomandăm, încercați să citiți în fiecare zi. Chiar dacă două pagini, cinci pagini, zece pagini, nu contează. Și, um... Eu ce făceam, când eram elevă sau studentă, mă duceam în librărie sau în bibliotecă și-mi alegeam așa, o carte la întâmplare, pe care o găseam pe raft. Eu, deja, acum, deschid o carte. Nici nu mă contează cine-i scriitorul, a fost atât de frumoasă. Și mi-am zis că sunt și cărți la întâmplare, care nu sunt recomandate să le culegi pe sărite. Puteai tu să descoperi ceva interesant în ele, pe care ceilalți nu l-au descoperit, să nu l-au văzut.

Loredana: Cât de important crezi că este cititul pentru noi? Mi se spune adesea acest lucru, dar pe mulți dintre noi nu ne convinge foarte ușor.

Ana Stănescu: cred că e foarte important. Nu știu, nu înțeleg cum ai putea să nu citești cărțile. Sunt multe cărți bune și cărțile chiar te învață lucruri. Îți dau foarte multe răspunsuri. Sunt cumva așa un aliat. Știți că atunci când citești, îți creează lumea ta. Ești tu și cu personajele din carte, cu autorul, nu-ți mai contează ce-i realitatea. Atunci când ai o carte în mână, toată lumea e cititorul care citește cartea. Și e mai bun.

Lumea asta pe care ți-o faci, poate fi aliatul tău în viață. Adică poți să-ți găsești acolo toate răspunsurile pe care altele nu le găsești, nu știu, la mama, la tata, la profesor, la prieteni și așa mai departe. Cărțile te ajută să te dezvolti foarte mult, să-ți dezvolti mult gândirea. Cum ziceam, te ajută să iei decizii, te ajută să ai mai multe opțiuni decât le ai dacă nu citești, te ajută să ai mai multă încredere în tine, pentru că sunt oameni care cercetează foarte mult înainte să scrie o carte și, um, te învață cum să fii, te învață cum să te porți, te învață cum să fii cu toți oamenii din jur.

Deci mi-a plăcut cartea despre creierul copilului. E o carte foarte frumoasă și importantă. Cred că dacă toți părinții ar citi „Creierul copilului”, nu ați mai vedea copii, părinți care strigă la

RECICLARE

copii sau care se enervează când copiii fac ceva. Pentru că toate au o explicație. Așa? Da, nu știu, e... Cărțile sunt un aliat și un fel de distracție de viață. Pentru mine o casă fără bibliotecă, așa cum aveți voi acolo, în spate, un raft de ăla cu cărți, mi se pare că e o casă goală, oricât de mult e o bibliotecă, dar dacă nu are cărți, nu știu, lipsește, e foarte important să ai cărțile într-un loc, să le răsfoiești, să citești, inclusiv artă, cărți despre tablouri, de exemplu. Cred că e foarte important. Eu am foarte multe cărți începute, așa, nu am doar o carte. Există mai multe odată. Una în mașină, una în geantă, una pe noptieră. Și cred că e important așa să iei timpul cu cartea. Pentru că nu prea mai avem momentele ca astea, să fim fără telefon, fără tehnologie, fără oameni care vor ceva. Să fii doar tu cu cartea și să-ți crezi acolo lumea ta, să te concentrezi pe tine.

Nicoleta: Înainte să încheiem, te-aș ruga să ne povestești puțin despre proiectele pe care le mai aveți în derulare sau în pregătire și cum vă putem urmări sau găsi

Ana Stănescu: Uh, ne puteți urmări pe pagina de Facebook, PlaYouth sau pe Instagram, pe Caravana Reciclării Creative, site-ul și grupul de Facebook sau pe site-ul nostru și Ludoteca Family Hub în București. Ludoteca este un fel de bibliotecă, doar că e cu jocuri și jucării. Poți să vii să te întâlnești acolo gratis, poți să vii să te joci acolo. Este un proiect pe care îl desfășurăm acum și pe care ne concentrăm de destul de mulți ani. Um, sunt și activități pe care le facem acolo destul de multe. Era o viziune a noastră, așa, să creăm acest spațiu în București și poate și în țară. Cred că am putea să-l extindem, să-l creăm în mai multe, mai multe orașe sau chiar în sate.

Planificăm să extindem banca de jucării, nu doar în București, ci și în altă parte a României. Continuăm cu Caravana Reciclării Creative. Un alt proiect este Maratonul educației alternative. Sunt niște elemente pe care le facem pe două planuri și le continuăm și în acest plan. E la a 10-a ediție, în luna mai. Dacă reușiți să veniți în București pe 17 mai, ne-ar plăcea să vă vedem acolo.

Mai avem „Carte în sat”, proiect prin care am venit și la voi în sat cu cărți. Adunăm donații de cărți pentru sate și încercăm să le facem utilizabile. Adică nu trimitem doar cărți, încercăm să trimitem și rafturi, tot ce e nevoie ca o bibliotecă mică să arate bine. Pentru că dacă doar trimitem cutii de cărți, ajung acolo undeva depozitate, că nu au unde să

CARAVANA RECICLĂRII

le pună. Așa. Mai continuăm cu terapia prin artă. Avem un program prin care facem și ediții de terapie prin artă. Noi am făcut foarte multă artă online. În fiecare miercuri la ora 4 se întâmpla arta online. Toată terapia prin artă online. Portabilă, se putea alătura oricine. Vrem să o reluăm. Apoi mai avem un alt program prin care renovăm clase din sat, clase de școli din sat sau școli întregi. Mai avem „Grădina Precureiei”, produse pe care le plantăm alături de copii sau alături de adulți sau de seniori, grădinile din jurul centrelor în care locuiesc sau ale copiilor. Mai avem câteva proiecte la care lucrăm, dar o să vă spunem când le dăm drumul, pentru că nu am vrea să chiar zic așa înainte să le începem. Acum mai, mai, uh, avem educația prin joc și arte, prin care facem activități, cum am venit și la voi. Astea le-am deschis continuu. Um, cam astea le-aș spune.

Mi-a făcut foarte mare plăcere să vorbim și-ți mulțumesc foarte mult că ai acceptat invitația noastră. Te-aș ruga să ne spui câteva cuvinte despre această experiență. A, despre interviu, da. A fost foarte frumos, vă mulțumesc eu pentru că v-ați făcut temele, că ați pregătit întrebările atât de bine. Mi-a făcut mare plăcere și m-am gândit așa că eu, una din, una, o altă activitate pe care am îndrăgit-o a fost să fac o școală de jurnalism. Eram în liceu când

am făcut această școală de jurnalism și mi se părea foarte frumos așa și, um, sper că e o activitate care-ți permite să afli atât de multe lucruri despre oameni și să vezi atât de multe lucruri. Și mi se pare că ce faceți voi acum e un lucru foarte bun. Pentru că, uite, pentru că ați citit, ați putut să faceți întrebările foarte bune. Și v-ați pregătit.

Și mi-am amintit așa de începuturile pline de entuziasm din liceu și din școală. Sper că e o perioadă extraordinar de frumoasă și că trebuie să profitați la maxim de ea. Să nu vă fie frică. Să încercați tot ce vreți să încercați. Să îmbrățișați experiențele care vin către voi. Nu neapărat să spuneți „da” la orice, dar să fiți deschise și să mergeți așa, să explorați cât mai mult.

Mi-a, mi-a, mi-a zis așa foarte mult, în trecut, la popularitatea în care mie îmi pare că pot întoarce mulți, mă rog și acum, dar mai puțin dealuri, aș zice, despărțit mulți. Și vă mulțumesc foarte mult, dacă v-ați făcut timp și că ați ales să finalizați întrebările astea interesante, care, trecând așa prin filtru, într-o viață cu valoare despre copilărie v-am povestit foarte

EXPERIENȚE DE ÎNVĂȚARE

mult, dar asta poate reuși și într-o altă ocazie. Gata? A fost foarte drăguț. Mulțumim. Chiar vă mulțumesc. A fost așa emoționant. Ui, ești o fire tare caldă și iar m-am bucurat să vorbesc cu fetele, că știam că o să, o să fie o discuție super interesantă pentru ele. Da, mă, m-ați tot așa pregătit și nu mai veneau picăturile cărților, că m-ați pregătit câteodată, nu mai vedeam incluziunea nimic. Mi-au venit în cap altele, știi? Da, nu-i nicio problemă. E de școală, da, ce frumos. M-am bucurat, m-am bucurat de asta, păi nu întoarceți. Adică, niciodată nu întoarceți, dar îmi se pare că acum nu aveți responsabilități. Puteți să vă aruncați cât vreți. Exact, exact. Și acum trebuie să acumulați cât mai multe. Dar chiar acum simțiți așa în prietenii ăia care strâng porțile, împiedică către voi și să fiți deschise așa la toate, chiar dacă la toate te sature de proiecte sau de activități, să le faceți, pentru că chiar acum când vă povesteam, mă dau în spate, deși nu am integrat. Îmi amintesc, n-am putut să zic, lecția de matematică la care a zburat creta din frunte. Prin care unul dintre colegi ne amintește. Și olimpiile, olimpiadele la care am mers ne amintesc. Am mers la multe discuții de profi de română, dar în rest, ce făceam la geografie? Da, știți că la geografie apărea, n-am mai amintesc nimic. Ne amintesc radioul ăla pe care l-am

am făcut pe nici eu și puneam muzică pe horrorul fiecăruia și nu e complicat. Trebuie trei boxe, patru boxe și un microfon, atât nu-ți trebuie mult. Sau revista aia de scriam eu singură, scriam eu vreo 5 articole și puneam numele altor colegi, ca să nu pară bătrână, dar e așa. El crede că nu-s morții alți colegi. Vă spuneți ce-ați pentru că, când ați, nu știu, peste 10-20 de ani, când o să vă uitați în spate, asta o să fie un moment. Și concursurile alea, când am citit cum am bufat, când am stat, nu m-am mai gândit de mult, m-am văzut rău, că am avut dimineață la... Am tocat zăpada la școală, știi? Gătiți, pentru că astea te formează. Pare că nimic, dar, uh, asta, inițiativa voastră, dacă luați inițiativă și ziceți „Haideți să facem nu știu ce”, sau „Haideți să facem nu știu cum, că n-am nu știu ce”. Gândiți-vă, noi când eram mici, noi nici n-aveam acces la resurse cât aveți voi.

Știți cât așteptam noi o pagină de internet să se încarce? Făceam click și așteptam, așteptam. Mai făceam o dată click și așteptam. Nu găseam mare lucru, adică căutam niște chestii. Nu, că nici nu erau toate printre toate. Erau puține, nu găseai video-uri. Și așa nu le puteam urca pe nicio rețea la momentul ăsta. Acum aveți acces mai mult, la mai multe, doar să aveți grijă să nu vă fure. Acum asta e cea mai mare problemă. Vă fură ele și nu le aveți offline, știi? E foarte mult online. Închideți telefonul pentru două, trei ore și vedeți ce se întâmplă. Întrebați-vă cu prietenii și închideți telefonul și vedeți ce se întâmplă. Ceea ce se întâmplă acolo. Chiar asta am zis. Că de-asta mi-am dorit să facem chestia asta. Pentru că sunt experiențe. Chiar sunt

EDUCAȚIA ASTĂZI

experiențe pentru ei. Da, da, da, da. Chiar da și da. Chiar așa că am răspuns. Păi că nu știu. Eu nu mai am cumva tot timpul. Când am nevoie să mă gândesc despre ceva, eu mă gândesc cu tot și... Dar de multe lucruri pe care aș vrea să le spun, dar deja trebuie o oră și... Așa se întâmplă. Așa se întâmplă. Dar oricum a fost foarte ok, a fost foarte bine totul, putem, um, am făcut, săptămâna trecută, nu? Am făcut cu judecătorul Cristi Danileț. Ne-a dat ideea, după ce am terminat, ca să facem și scris, script, uh, pe o zi, un fel de, fie o revistă sau cum ne trece nouă prin cap, să și scriem, știi, interviul. Și acum încercăm să o dezvoltăm și pe asta, să vedem cum o creăm și o să punem și interviul tău, știi, o să facem și scris, știi? Că mi s-a părut interesantă ideea asta, dar asta nu ne mai gândim să rămână. De-asta zic că sunt experiențe pentru ei pe

care nu le-ar avea altfel. Și cum vezi din chestiile astea? Și cum zicești, pe asta ți le amintești, în primul rând? Da. Ce cu clubul de lectură nu pare atractiv, dar... O să fiți amintiți. Cărțile mele, adică... Eu nu știu, mi-e foarte greu să motivez să citească. Și mi se pare că nu ai nevoie să motivezi pe cineva să citească. Cum adică să te motivezi să citești? Pentru tine! Nu faci pentru nimeni, o faci pentru tine. Eu zic felul meu, dacă nu vrei, eu nu insist. Este alegerea ta, e cuvântul tău, nu vrei să faci, nu te speli pe dinți tu, ajungi la spital, nu, nu... Să vezi cum se duce și se spală. De asta ziceam de în școală să formeze oamenii, știi? Nu e despre tine ca om. Ce-ți place, ce simți, ce-ți dorești, unde vrei să mergi. Deci am trecut prin școală cu ochii închiși, știi, ajungem la final și uite cum... Eu n-am trecut cu ochii închiși,

am experimentat, dar tot nu știam ce e la drept. Și nu am înțeles acum încă ce baterii sunt acolo, știi? O să lucrezi ce? Eu m-am uitat între judecători, vezi? Vreau să fiu judecător, să fac dreptate. Eu eram aia cu dreptatea mea, dar am trecut dreptate bine și acum, că mă mai apucă. Dar m-am mai liniștit Mulțumesc mult pentru experiența asta. Ați fost foarte drăguțe.

Nicoleta și Loredana:

Mulțumim.

Ana Stănescu: Era drăguț să, să exersați astfel de experiențe. Cred că e interesant și offline, nu?

Nicoleta: Da, clar.

Ana Stănescu: Dar, din păcate, e mai greu că suntem unde suntem. Dar dacă aveți acolo în comunitate oameni cărora mai vreți să le luați interviuri continuați să faceți acest lucru.

FERENIKE...

22.03.2025

**Teatrul Național „Marin Sorescu”, Craiova
Târgul de carte Gaudeamus**

**Lansare de carte „Ferenike”,
primul roman autobiografic al
Doinei Ruști.**

Doina Ruști, născută la Comoșteni, la 15 februarie 1957, este una dintre cele mai cunoscute figuri din literatura contemporană românească, prezentă atât în media dar și în social media și bucurându-se de multă apreciere din partea publicului de toate vârstele. Este un om activ atât offline, cât și online, un om care arată de fiecare dată o bună înțelegere a schimbărilor din societate, dar și în ceea ce privește viziunea și interesele noilor generații.

Are titlul academic de profesor univ. dr., cu specializarea în istoria culturii și civilizației universale pentru film, a înființat grupul Ficțiunea, este scenaristă și ține cursuri de scriere creativă la Universitatea din București.

Lansarea ultimului roman al autoarei, un roman autobiografic de data aceasta, primul de acest fel, a avut loc și la Craiova, în data de 22 martie 2025, în cadrul târgului de carte Gaudeamus, la care au participat și cadre didactice universitare de la Facultatea de Litere din cadrul Universității din Craiova.

Romanul este unul indiferent de consecințele cinematografic, în care apar aceste acțiuni la nivel elemente ancoră în timp și personal și profesional spațiu: frizeria, bomboanele cu (imposibilitatea de a publica în perioada comunistă din lapte, fotografia după cauza alegerii acesteia de a moartea lui Dej pe hârtie nu avea copii, alegere despre zimțată, Dunărea, Jiul, care s-a bazat pe decizia ei de Comoșteniul natal, etc. după a nu lăsa urmași într-o lume în cum au observat interlocutorii care tatăl ei a fost ucis).

Acțiunea se desfășoară pe o Fantoma Ferenike, care dă și perioadă mai lungă de timp, numele romanului, este o începând cu sfârșitul anilor o metaforă în roman și face 1950, cu copilăria autoarei și referire la o femeie ce în anul este o țesătură complexă de 400 î.Hr. s-a deghizat în autobiografie, istorie, bărbat pentru a putea întâmplări din viața participa la întrecerile comeștenilor, în care cititorul sportive la care nu le era este purtat prin diferite stări și permis accesul decât emoții, de la amuzamentul bărbaților, Condiția femeii stârnit de copilul rebel, într-o societate autoritară, care vede femeia ca pe o losefina, la tristețea profundă sursă de resursă de muncă, fără drepturi, mai ales după a aceluiasi copil ce-și pierde decretul lui Nicolae tatăl în împrejurări neclare, dar și la determinarea Ceaușescu din 1967, este des bulversante, specifice abordată în roman. M. D.

POEZIE...

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Craiova
Târgul de carte Gaudeamus

Lansare de carte
22.03.2025

Volumul de poezii „Văduva plătește dublu” al Gabrielei Gheorghisor

Editura: Cartea Românească

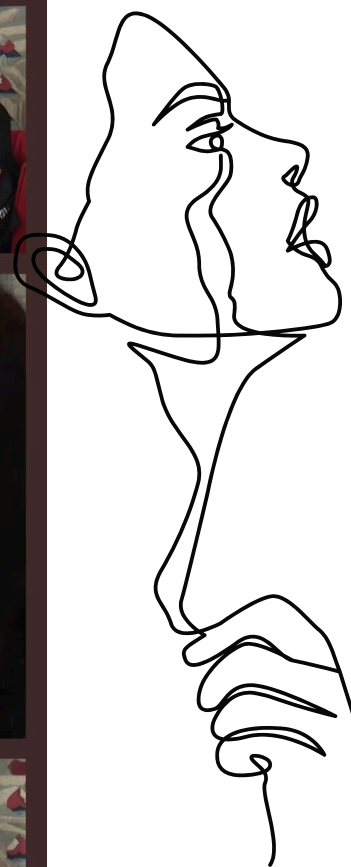
Despre autoare:

GABRIELA GHEORGHIȘOR (n. 1980, Alexandria), critic și istoric literar, poetă. Absolventă a Facultății de Litere, Universitatea din Craiova (2004), doctor în filologie (2009). Redactor-șef adjunct al revistei „Ramuri” și cadru didactic universitar. Membră a Uniunii Scriitorilor din România.

Laureata Premiului revistei „Luceafărul” pentru debut în critica literară (2008). A debutat editorial cu volumul Mircea Horia Simionescu. Dezvrăjirea și fetișizarea literaturii, pentru care a primit: Premiul Uniunii Scriitorilor din România pentru anul 2011, secțiunea Debut; Premiul „Cartea Anului” al Filialei Craiova a U.S.R.; Premiul „Tiberiu Iliescu” al revistei „Mozaicul” (2011); Premiul pentru exegeza romanului (Colocviile Romanului Românesc Contemporan, ediția a V-a, Alba-Iulia, 2012).

Autoarea volumelor de critică

literară: Monograme. Foarte frumos a descris Configurații ale prozei Gabriela Gheorghisor în românești contemporane discursul ei poezia, ca o (2012), Monograme. metodă de îmblânzire a Configurații ale poeziei sufletului, poezia este despre românești contemporane vulnerabilitate și te expune. (2014), Cristian Popescu. Poezia Gabrielei Gheorghisor Arlechinada tragică (2015). este despre condiția femeii și

*„Eu măsoar viața
în cești de cafea”*

a feminității în societate și modul în care societatea se raportează la femeia singură, pe care toți o înșeală. Poezia ei tratează tema văduviei, prin care autoarea explică că nu înțelege numai pierderea partenerului de viață, ci o stare de spirit definitorie pentru condiția umană, după o pierdere, indiferent de natura relației, o stare de spirit pe care o experimentăm cu toții, dar vede libertatea ca pe o armură de oțel pentru a proteja sufletul rămas singur.

M.D.

POEZIE...

Destrămare

Sufletul meu destrămat ca o dantelă veche
nu mai poate înveli niciun suflet.

Mi-am promis în jurnal, la optsprezece ani,
că o să fiu scriitoare, cum te întrebau
oracolele din copilărie: Ce vrei să devii
când te faci mare?

Cu ce literă începe numele băiatului
care-ți place? Asta era amuzant.

Nu există litere pentru fata de împărat
fără stea și fără noroc.

La nașterea mea,
ursitoarele s-au făcut criță.

Mă mișc precum o țeastoasă
care nu mai găsește drumul spre mare.

Când îmi scot vălurile,
pielea mea strălucește ca mătasea.

Tu îmi numeri vertebrele,
de parcă as fi o specie preistorică.

*„Când tandru, când ludic-macabru, balansul vieții și al morții trăiește pe baza
autoanalizelor nemiloase ale unei poete cu o voce de o forță a sugestiei ieșită din comun.”*

Mircea Mihăieș

TESTEAZĂ-TE

Va urma...

Povești de la teatru...

Partea a treia din interviul
cu judecătorul Cristi
Danileț

Partea a doua din interviul
cu Ana Stănescu

CHALLENGE YOURSELF

Cât de atent ai fost la interviul cu
domnul judecător Cristi Danileț?

Interviu surpriză!!!

<https://www.menti.com/altng2goe1hk>

Realizatori interviu: Păpălău Loredana
Pîrlac Eugenia Nicoleta
Răducan Florentina Ariana
Tehnic:
Redactori:

Mustăță Nicoleta
Stoican Cristiana
Stoican Ștefania
Andrei Ștefania
Olaru Delia
Munteanu Yasmina
Doană Georgina
Răducan Andrada
Ciucă Daria
Mihaela Dabija

Coordonator:

<https://play.kahoot.it/v2/?quizId=d9513416-432d-49e0-9c3c-b11745a4b0cd&hostId=3a60e455-ddee-4eb0-b7c7-dc4b01295c00>